

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 18C/192/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1212224979
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Staněk
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2016:1212224979.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného spoločnosťou Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingova 4, Bratislava, proti odporcovi: SR - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa zo dňa 18.04.2016 na prerušenie konania **zamieta**.

Súd návrh vo veci samej **zamieta**.

Odporcovi súd **nepriznáva** právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Návrhom podaným na tunajšom súde dňa 27.09.2012 sa domáhal navrhovateľ vydania medzitýmneho rozsudku, ktorým by súd rozhodol, že odporca je zodpovedný za škodu, ktorá vznikla navrhovateľovi nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Bratislava II, pretože tento nerozhodol o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pre pohľadávku navrhovateľa, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č.: XXXXXXXX dlžníkom Y. O. (kde po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť registráciou exekučnej veci číslo EX XXXX/XXXX) v zákonom stanovenej lehote. Navrhovateľ sa zároveň domáhal vydania rozsudku, ktorým by súd zaviazal odporcu na zaplatenie 125,- eur z titulu majetkovej škody a 770,- eur z titulu nemajetkovej ujmy.

Svoj návrh navrhovateľ odôvodnil tým, že navrhovateľ, ako veriteľ zo zmluvy o úvere č.: XXXXXXXX navrhol súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu z dôvodu nesplnenia záväzku zo Zmluvy o úvere zo strany dlžníka Y. O.. Po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť registráciou exekučnej veci číslo EX XXXX/XXXX. Súdny exekútor predložil návrh navrhovateľa na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom miestne a vecne príslušnému exekučnému súdu (Okresný súd Bratislava II) a požiadal ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spísanú súdnym exekútorom prijal na ďalšie konanie, čím došlo podľa ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku platného od 01.06.2010 do 31.05.2011 k zákonnému založeniu jeho povinnosti zaoberať sa danou žiadosťou a rozhodnúť o nej do 15 dní od doručenia takejto žiadosti, nakoľko exekučným titulom bol rozsudok rozhodcovského súdu a nie exekučný titul uvedený § 41 ods. 2 písm. c) a d) Exekučného poriadku účinného v čase rozhodovania o udelení poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 30.06.2011 a to rozhodnutím o poverení, teda po uplynutí zákonom stanovenej doby (omeškanie viac ako 14 mesiacov). Navrhovateľ mal za to, že v predmetnom prípade neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prietiahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o vydaní poverenia na vykonanie exekúcie pristúpil až po veľmi

dlhej dobe, keď ním prejednaná vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu. Navrhovateľ uviedol, že mu vznikla majetková škoda predstavujúca náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej. Navrhovateľ vynaložil v tomto období na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému sumu 70,- eur, na udržiavanie a správu informačného systému sumu 40,- eur a na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde sumu 15,- eur. Táto suma by nezaťažila navrhovateľa, ak by exekučný súd postupoval správne a pri rozhodovaní o udelení poverenia na vykonania exekúcie by dodržal zákonom stanovenú dobu. Navrhovateľ uviedol, že výška hmotnej škody je stanovená na základe paušalizácie reálnych vecných nákladov a to z dôvodu, že presnú škodu by bolo možné vyčísliť len s nepomernými ťažkosťami. Hmotná škoda pozostáva zo škody spočívajúcej v administratívnych výdajoch, funkčných výdajoch, mzdových výdajoch a výdajoch spojených so stratou času zamestnanca. Vyčíslenie vychádza z účtovnej agendy, pričom navrhovateľ uviedol, že z dôvodu ochrany osobných údajov, obchodného tajomstva a dôverných informácií nie je možné korešpondenčne predložiť účtovné doklady, resp. pracovné a obchodné zmluvy. Zároveň si navrhovateľ uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia na vykonania exekúcie v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného čl. 48 ods.2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranom čase zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Navrhovateľ mal za to, že nesprávny úradný postup exekučného súdu vystavil oprávnené záujmy navrhovateľa riziku zániku povinného, riziku zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným a riziku insolvenčnej povinného, keď neexistoval akýkoľvek účinný vnútroštátny prostriedok nápravy spôsobilý reštituovať vzniknutú situáciu. Nezákonným zásahom vyvolaná situácia ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy navrhovateľa, spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať a spôsobila u členov riadiacich orgánov navrhovateľa, ako aj u jej majiteľov pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery v právo a rovnosť v spoločnosti. Potrebu náhrady nemajetkovej ujmy odôvodnil navrhovateľ požiadavkou na spravodlivé usporiadanie vzťahov a dosiahnutie adekvátnej nápravy a primeranej satisfakcie za porušenie základných práv a princípov právneho štátu. Navrhovateľ vyčíslil výšku nemajetkovej ujmy s poukazom na doktrínu prijatú ústavným súdom, pričom poukázal na nálezy ústavného súdu sp.zn.: IV. III. ÚS 203/06-25, III. ÚS 235/04-3, III. ÚS 347/05, III. ÚS 142/06-28, III. ÚS 118/06-40, III. ÚS 110/04-55, III. ÚS 125/04-44, III. ÚS 229/04-52, III. ÚS 21/05-30, III. ÚS 190/05-36, III. ÚS 301/05-38 a III. ÚS 82/03-25. Navrhovateľ mal za to, že na každý rok poznačený prieťahmi sa na základe predmetnej doktríny vzťahuje satisfakcia vo výške 660,- eur t.j. cca 55,- eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu.

Odporca s návrhom nesúhlasil, žiadal ho zamietnuť, nakoľko mal za to, že navrhovateľ nepreukázal podmienky vzniku zodpovednosti štátu za škodu, súlad postupu navrhovateľa s dobrými mravmi, danosť príčinnej súvislosti ako aj nedostatočnosť konštatovania porušenia práva. Odporca uviedol, že lehota na poverenie exekútora je výraznou prekážkou toho, aby mohli sudy objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie, ak exekučným titulom je notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok, najmä v prípadoch existencie dôvodov podľa § 45 ods. 1 písm. c) zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní. Unáhlené konanie zo strany súdov by mohlo viesť k nedostatočnému a nekvalitnému posúdeniu prípadu, a tým aj otázky, či rozhodcovský rozsudok spĺňa všetky kritéria zákonnosti. Odporca mal za to, že z ustanovenia § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku platného pred dňom 01. 06. 2011 vyplýva skutočnosť, že 15-dňová lehota na vydanie poverenia neplatí pri rozhodnutí rozhodcovského súdu, teda aj rozhodcovského rozsudku. S poukazom na judikatúru Ústavného súdu sp.zn. I.ÚS 16/02 dospel odporca k záveru, že samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty, neznamená automaticky prieťahy v konaní, keď skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si vyžaduje osobitnú právnu úvahu najmä s ohľadom na to, že tieto sa týkajú právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv. Odporca taktiež uviedol, že nie je preukázaný nesprávny úradný postup spočívajúci v existencii prieťahov, keď navrhovateľ nepreukázal, že by podal sťažnosť na prieťahy, resp. žiadosť o prešetrenie vybavenia sťažnosti, že by existovalo právoplatné rozhodnutie vydané v disciplinárnom konaní, právoplatné rozhodnutie ESLP či právoplatné rozhodnutie Ústavného súdu SR, ktorými by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov.

Odporca zároveň vzniesol námietku premlčania, keďže mal za to, že k uplynutiu lehoty na rozhodnutie o udelení poverenia na vykonanie exekúcie došlo tri roky pred dňom, kedy bola odporcovi doručená žiadosť o predbežné prerokovanie nároku. Odporca uviedol, že navrhovateľ nepreukázal vznik a ani výšku škody. Odporca mal za to, že akákoľvek výška nákladov prevádzkovania na správu informačného systému a udržiavanie systému vznikala/vznikla navrhovateľovi bez ohľadu na tvrdené prieťahy a jej uplatnenie považoval odporca za účelové, keďže navrhovateľ ako spoločnosť, ktorá sa zaoberá spotrebiteľskými úvermi, k svojej činnosti nepochybne potrebuje a využíva informačný systém, ktorý poskytuje prehľad poskytnutých úverov. Odporca mal za to, že požadovať paušálne sumy za navrhovateľom veľmi všeobecne uvedené činnosti je nesprávne a účelové. Skutočnú škodu je potrebné dokázať listinami/skutočnosťami. Odporca taktiež uviedol, že navrhovateľ nepreukázal tak vznik nemajetkovej ujmy ako ani to, že by sa mala poskytovať náhrada v peniazoch. Poskytovanie finančného zadosťučinenia nie je automatické a podlieha podrobnému skúmaniu prípadu zo strany súdu. Každé prípadové okolnosti sú osobitné a nemožno vychádzať z paušálnej sumy 660,- eur na základe nálezov Ústavného súdu. Pri stanovení výšky nemajetkovej ujmy sa vychádza z významu sporu pre navrhovateľa, zo skutočností či sťažností predsedovi súdu viedla k náprave, ako aj zo skutočností či sa jedná o právnickú alebo fyzickú osobu. S poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 30Cdo 675/2011, odporca uviedol, že pocity členov riadiacich orgánov spoločnosti v podobe, frustrácie, úzkosti, neistoty a nedôvery sú irelevantné v predmetnom konaní, keďže si náhradu škody a nemajetkovej ujmy uplatňuje spoločnosť ako právnická osoba. Navrhovateľ nekonkretizoval, v čom spočíval „zánik podnikateľských aktivít a podnikateľských plánov“ navrhovateľa, a ako situácia „ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy navrhovateľa“. Odporca s poukazom na list Európskej komisie, Generálneho riaditeľstva pre spravodlivosť pod č. X. P.(XXXX) J XXXX a článok v denníku W. zo dňa 16.07.2012 uviedol, že navrhovateľ a jeho praktiky sú vnímané verejnosťou negatívne, boli predmetom záujmu Európskej komisie, súdy konštatovali porušovanie práv spotrebiteľa a v konečnom dôsledku práve podnikateľská činnosť navrhovateľa podnietila zvýšenú potrebu ochrany práv spotrebiteľov na všetkých úrovniach štátnej moci. V takomto prípade aj súdna moc musí pozornejšie skúmať akékoľvek podanie navrhovateľa. S prihliadnutím na popísanú charakteristiku podnikateľskej činnosti navrhovateľa považoval odporca za konanie v rozpore s dobrými mravmi, pokiaľ si navrhovateľ uplatňoval nárok na náhradu škody voči štátu, keďže uplatnená škoda mala navrhovateľovi vzniknúť práve pri spornej a negatívne vnímanej podnikateľskej aktivite navrhovateľa. Súčasne v takejto situácii platí, že aj v prípade porušenia práva navrhovateľa, už samotné konštatovanie porušenia práv musí byť považované za dostačujúce.

Podaním doručeným súdu dňa 18.04.2016 žiadal navrhovateľ konanie prerušiť. Svoj návrh odôvodnil tým, že na Okresnom súde Prešov sa vedie konanie pod sp. zn. 7C/6/2010 o náhradu škody pre porušenie práva Európskej únie, ktorú podľa žalobného návrhu spôsobil svojou činnosťou Okresný súd Prešov v exekučnom konaní vedenom proti navrhovateľke na základe neprijateľnej rozhodcovskej doložky, v ktorom bolo vymožené plnenie na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky, ako aj v rozpore so zákonmi schválenými z dôvodu transpozície smerníc Európskej únie zameranými na ochranu spotrebiteľa na finančnom trhu. V predmetnom konaní v postavení odporcov vystupuje navrhovateľ - spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o., ako odporca v 2. rade a odporca - Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR ako odporca v 1. rade.

Podľa § 109 ods. 1 O.s.p. súd konanie preruší, ak

- a) účastník stratil spôsobilosť konať pred súdom a nie je zastúpený zástupcom s plnomocenstvom pre celé konanie;
- b) rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak tu pred rozhodnutím vo veci došiel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska.
- c) rozhodol, že požiada Súdny dvor Európskych spoločenstiev o rozhodnutie o predbežnej otázke podľa medzinárodnej zmluvy.

Podľa § 109 ods. 2 O.s.p. pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak

- a) sa účastník nemôže konania zúčastniť pre prekážku trvalejšej povahy alebo preto, že jeho pobyt nie je známy;
- b) zákonný zástupca účastníka zomrel alebo stratil spôsobilosť konať pred súdom;
- c) prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Dôvodom na prerušenie konania bolo podľa navrhovateľa to, že na Okresnom súde prešov prebieha konanie sp. z. 7C/6/2010 o náhradu škody pre porušenie práva Európskej únie. V predmetnom konaní

v postavení odporcov vystupuje navrhovateľ - spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o., ako odporca v 2. rade a odporca - Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR ako odporca v 1. rade. Navrhovateľ poukázal na skutočnosť, že odporca Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR navrhol položiť Súdnemu dvoru Európskej únie nasledujúce prejudiciálne otázky:

„1./ Môže vzniknúť zodpovednosť členského štátu za porušenie komunitárneho práva pred tým, ako účastník konania využije všetky právne prostriedky prislúchajúce mu podľa právneho poriadku členského štátu v konaní o výkone rozhodnutia; vzhľadom na skutkový stav veci môže v tomto prípade vzniknúť táto zodpovednosť členského štátu pred samotným ukončením konania o výkon rozhodnutia a pred vyčerpaním možnosti navrhovateľky požadovať vydanie bezdôvodného obohatenia?“

2./ V prípade, ak áno, je dostatočne jasným a závažným porušením komunitárneho práva konanie orgánu, ktoré opisuje navrhovateľka, vzhľadom na daný skutkový stav, najmä vzhľadom na absolútnu nečinnosť navrhovateľky a vzhľadom na nevyčerpanie všetkých právnych prostriedkov nápravy umožnených právom členského štátu?“

3./ Ak ide v tomto prípade o dostatočne závažné porušenie komunitárneho práva, je navrhovateľkou uplatňovaná suma škodou, za ktorú má zodpovedať členský štát; možno škodu v tomto poňatí stotožňovať s vymoženou pohľadávkou, ktorá je bezdôvodným obohatením?“

4./ Má vydanie bezdôvodného obohatenia, ako právny prostriedok nápravy, prednosť pred náhradou škody?“

Zodpovedanie predmetných prejudiciálnych otázok v konaní prebiehajúcim na Okresnom súde Prešov, ktorého účastníkmi sú zhodne navrhovateľ a odporca v tomto konaní, má podľa navrhovateľa zásadný význam pre ďalší priebeh a rozhodnutie v konaní, nakoľko pre vznik nároku na náhradu škody má fundamentálny význam posúdenie správnosti postupu exekučného súdu pri vydaní poverenia na výkon exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorým bol právoplatný rozsudok rozhodcovského súdu. S poukazom na vyššie uvedené navrhovateľ podal návrh na prerušenie konania v súlade s § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p., a to až do právoplatného skončenia konania o prejudiciálnych otázkach, nakoľko zodpovedanie týchto otázok môže mať význam pre rozhodnutie súdu v tomto konaní.

Zo znenia citovaného zákonného ustanovenia jednoznačne vyplýva, že prerušenie konania z uvedených dôvodov je fakultatívne - znamená to, že prerušenie konania podľa tohto ustanovenia nie je povinnosťou súdu (ako je tomu podľa § 109 ods. 1 O.s.p.), ale záleží výlučne na úvahe konajúceho súdu, či konanie preruší. Rozhodujúcim hľadiskom je tu zásada hospodárnosti konania.

V konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 18C/192/2012 sa navrhovateľ proti odporcovi domáha zaplata 125,- eur z titulu majetkovej škody a zaplata 770,- eur z titulu nemajetkovej ujmy pre prieťahy Okresného súdu Bratislava II ako exekučného súdu v konaní pri rozhodovaní o udelení poverenia podľa § 44 Exekučného poriadku. (zodpovednosť za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom)

Súd zistil, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010 sa navrhovateľka domáha od odporcov (1.Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, 2. POHOTOVOSTĚ, a.s.) náhrady škody z dôvodu porušenia komunitárneho práva, nakoľko bola voči nej vykonaná exekúcia na základe neprijateľnej rozhodcovskej doložky a vymohlo sa od nej plnenie na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky. Obsahom prejudiciálnych otázok, ktoré majú byť predložené na zodpovedanie Súdnemu dvoru Európskej únie v súvislosti s konaním vedeným na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010 nie sú skutočnosti, ktoré sú sporné v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 18C/192/2012, keď skutkové okolnosti prípadu vedeného na Okresnom súde Prešov a na tunajšom súde sú podstatne odlišné.

V zmysle vyššie uvedených skutočností a citovaného zákonného ustanovenia má súd v súlade so zásadou hospodárnosti konania za to, že nie je dôvodné a účelné, aby došlo k prerušeniu konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 18C/192/2012 do právoplatného skončenia konania o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhla predložiť Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR Súdnemu dvoru Európskej únie v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010,

nakoľko zodpovedanie týchto otázok nemá dôležitý význam pre rozhodnutie súdu o návrhu navrhovateľa v tomto konaní. Preto súd návrh navrhovateľa na prerušenie konania ako nedôvodný zamietol.

V priebehu konania navrhovateľ e-mailom, doručeným súdu dňa 16.06.2014 oznámil súdu, že na preukázanie svojho nároku založil do konania sp. zn. 9C/28/2012 originál znaleckého posudku č. X/XXXX vypracovaného Znaleckým ústavom A. T. B. O..

Súd vec prejednal v súlade s § 101 ods. 2 O.s.p. v neprítomnosti navrhovateľa a odporcu, ktorí sa na pojednávanie dňa 18.04.2016 nedostavili, hoci boli riadne predvolaní. Navrhovateľ svoju neúčast' zdôvodnil návrhom na prerušenie konania. Odporca svoju neúčast' ospravedlnil a žiadal rozhodnúť bez jeho prítomnosti.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov, ktoré tvoria obsah spisu a zistil nasledovný skutkový stav veci:

Zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 56 Er/1354/2010 súd zistil, že na základe žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zo dňa 15.06.2010 doručenej súdu dňa 04.08.2010, pre exekučný titul, rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu, č. k. SR 22900/2009 vydaného Slovenskou rozhodcovskou, a.s. dňa 19.01.2010 v prospech oprávneného navrhovateľa proti povinnému Y. O. po preskúmaní návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu súd vydal dňa 30.06.2011 uznesenie č.k. 56 Er/1354/2010-10, ktorým žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v časti o vymoženie zmenkového úroku 0,25 % denne z dlžnej sumy 650 eur od 17.07.2009 do zaplatenia zamietol. Súd vydal dňa 30.06.2011 poverenie č. XXXX XXXXXX*, ktorým poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, Záhradnícka 62, Bratislava vykonaním exekúcie na vymoženie uloženej povinnosti zaplatiť istinu 650 eur s úrokom vo výške 6 % ročne zo sumy 650 eur od 20.11.2009 do zaplatenia, trovy konania 184,03 eur, trovy exekúcie a trovy právneho zastúpenia v exekučnom konaní. Exekučné konanie nebolo do dnešného dňa skončené.

Z originálu znaleckého posudku Č..X/XXXX, vypracovaného na základe objednávky navrhovateľa zo dňa 01.3.2013 Znaleckým ústavom A. T. B. O. vo veci stanovenia majetkovej škody spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o., založeného navrhovateľom ako listinný dôkaz do spisu tunajšieho súdu sp. zn. 9C/28/2012, súd zistil, že úlohou znalca bolo určiť výšku majetkovej škody, ktorá bola spôsobená nesprávnymi úradnými postupmi a nezákonnými rozhodnutiami okresných súdov Slovenskej republiky v exekučných konaniach a to najmä v súvislosti s porušovaním zákonných lehôt a nečinnosťou, či zbytočnými priet'ahmi v exekučnom konaní pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie alebo pri rozhodovaní o zmene súdneho exekútora. Znalecký posudok bol vypracovaný za obdobie rokov 2009-2012. Zo záveru znaleckého posudku vyplýva, že na základe vykonanej analýzy mzdových nákladov, nákladov na poštovné, telekomunikačné služby, tlač a úpravu informačného systému znalecký ústav realizoval výpočet majetkovej ujmy vzniknutej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o., pričom táto je diferencovaná podľa jednotlivých typov žalôb. Pri žalobe NP (nevydanie poverenia) znalecký ústav vyčíslil sumu na jednu žalobu spolu 30,76 €, ktorá pozostáva zo mzdových nákladov 4,15 €, nákladov na tlač 5,31 €, nákladov na úpravu informačného systému 13,86 €, nákladov na poštovné 3,01€ a nákladov na telekomunikačné služby 4,43 €.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a) bod 1. zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu.

Podľa § 9 ods. 1 citovaného zákona, účinného v čase namietaného nesprávneho úradného postupu, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné priet'ahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 9 ods. 2 citovaného zákona, účinného v čase namietaného nesprávneho úradného postupu, právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 9 ods. 2 citovaného zákona v platnom znení pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných priet'ahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na priet'ahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na priet'ahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca

sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov.

Podľa § 17 ods. 1 citovaného zákona uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 citovaného zákona v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods. 3 citovaného zákona výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 19 ods. 1, 2, 3 citovaného zákona právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia. Najneskôr sa právo na náhradu škody premlčí za desať rokov odo dňa, keď bolo poškodenému doručené (oznámené) rozhodnutie, ktorým mu bola spôsobená škoda; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví alebo škodu spôsobenú rozhodnutím podľa § 7 a 8. Lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

Podľa § 27 ods. 1 citovaného zákona zodpovednosť za škodu podľa tohto zákona sa vzťahuje na škodu spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona a na škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, účinného v čase podania žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

V zmysle vyššie uvedených skutočností a citovaných ustanovení právnych predpisov súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľa nie je dôvodný.

Z vykonaného dokazovania vyplýva, že v exekučnej veci oprávneného navrhovateľa proti povinnému Y. O., vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 56 Er/1354/2010 vydal tunajší súd dňa 30.06.2011 na základe žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie doručenej tunajšiemu súdu dňa 04.08.2010, poverenie na vykonanie exekúcie č. XXXX XXXXXX* a uznesením zo dňa 30.06.2011 č.k. 56 Er/1354/2010-10 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v časti o vymoženie zmenkového úroku 0,25 % denne z dlžnej sumy 650 eur od 17.07.2009 do zaplataenia zamietol. Z uvedených skutkových okolností sa dá usudzovať, že súd pri rozhodovaní o vydaní poverenia na vykonanie exekúcie iba čiastočne nedodrжал zákonnú 15 - dňovú lehotu a exekútora poveril vykonaním exekúcie po 330 dňoch od podania žiadosti, zároveň však žiadosť o udelenie poverenia čiastočne zamietol. Z ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku totiž vyplýva, že 15 - dňová lehota platí iba v prípade, že súd nezistí rozpor exekučného titulu so zákonom. V danom prípade súd zistil čiastočný rozpor exekučného titulu so zákonom, a to v časti úroku z omeškania. Na rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia zákon žiadnu lehotu nestanovuje. Zákon tiež nerieši, v akej lehote má súd rozhodnúť v prípade, že zistí čiastočný rozpor exekučného titulu so zákonom. Navrhovateľ sa po tom, čo odporca jeho žiadosti na predbežné prerokovanie vecí nevyhovel, domáhal náhrady majetkovej a nemajetkovej ujmy voči odporcovi z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu. Predpokladom zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom ako zodpovednosti objektívnej, je kumulatívne splnenie podmienok, ktorými sú existencia nesprávneho úradného postupu, existencia majetkovej ujmy resp. nemajetkovej ujmy a príčinná súvislosť medzi škodou a nesprávnym úradným postupom. Nesprávnym úradným postupom v súlade s § 9 ods. 1 zákona

č. 514/2003 Z. z. je aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote. Súd preto v tomto prípade neskúmal, či došlo k prieťahom v konaní, ale skúmal nedodržanie zákonnej lehoty. Podľa súčasného znenia zákona č. 514/2003 Z. z. všeobecný súd nie je oprávnený skúmať existenciu nesprávneho úradného postupu. Nakoľko však právna úprava zákona č. 514/2003 Z. z. účinná v období namietaného nesprávneho úradného postupu nevyžadovala ako podklad pre ustálenie otázky, či skutočne došlo k nesprávnemu úradnému postupu spočívajúcemu v nedodržaní zákonnej lehoty výsledky vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, právoplatné rozhodnutie vydané v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, právoplatné rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov alebo právoplatné rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, súd dospel v súlade s § 27 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. k záveru, že je oprávnený skúmať existenciu nesprávneho úradného postupu spočívajúceho v nedodržaní zákonnej lehoty.

Súd preto na základe uvedeného dospel k záveru, že nebol splnený ani prvý predpoklad zodpovednosti štátu za škodu, keď nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu tunajšieho súdu, ktorý do 15 dní od podania žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nepoveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie, nakoľko exekučný titul je exekučným titulom podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) Exekučného poriadku, nakoľko 15- dňová lehota na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie podľa § 44 ods. 2 EP sa nevzťahuje na exekučný titul vydaný podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) Exekučného poriadku účinného v čase podania žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Čo sa týka druhého predpokladu zodpovednosti štátu za škodu, a to existencie majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, súd sa stotožnil s argumentáciou odporcu a dospel k záveru, že navrhovateľ ich v konaní nepreukázal. Pokiaľ sa navrhovateľ domáhal náhrady majetkovej škody predstavujúcej náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky, mal súd za to, že aj v prípade, že by existovala možnosť vzniku škody, je možné uhradiť iba skutočnú škodu a ušlý zisk, ktorých vznik je povinný navrhovateľ preukázať. Navrhovateľ na preukázanie svojich tvrdení v tomto konaní označil ako dôkaz znalecký posudok Č.. X/XXXX vypracovaný dňa 17.01.2014 Znaleckým ústavom A. T. B. O. vo veci stanovenia výšky majetkovej škody spoločnosti POHOTOVOSTĚ s r.o., ktorý navrhovateľ založil do spisu tunajšieho súdu sp.zn. 9C/28/2012. Súd v súlade s § 129 ods.1 O.s.p. oznámil obsah uvedeného dôkazu na pojednávaní dňa 18.04.2016 a zistil, že tento listinný dôkaz nepreukazuje vznik ani výšku skutočnej majetkovej škody v prejednávanej veci vedenej pod sp.zn. 18C/192/2012, ale vyčísluje iba náklady všeobecne - paušálne za pracovné výkony zamestnancov, udržiavanie a správu informačného systému a za administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných okresným súdom Slovenskej republiky v exekučných veciach, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných okresným súdom Slovenskej republiky v exekučných veciach, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na okresných súdoch Slovenskej republiky v exekučných veciach. Súd má za to, že takéto vyčíslené náklady nie sú skutočnou škodou, ktorú bol navrhovateľ povinný v tomto konaní preukázať, nakoľko sa jedná iba o všeobecne vyčíslené náklady a nie o náklady, ktoré boli skutočne, preukázateľne a priamo vynaložené navrhovateľom v tomto ako aj v každom konkrétnom prípade. Dôkazné bremeno preukázať vznik a výšku skutočnej škody v každom konkrétnom prípade zaťažovalo navrhovateľa, preto znalecký posudok č. X/XXXX vypracovaný dňa 17.01.2014 G. Ú. A. T. B. O., v ktorom sú všeobecne paušálne vyčíslené náklady pri každej žalobe NP (nevydanie poverenia), nie je dôkazom preukazujúcim vznik a ani výšku škody v tomto konkrétnom prípade. Keďže navrhovateľ na preukázanie vzniku ani výšky škody dôkazné bremeno neunesol, súd jeho návrh v časti o náhradu škody zamietol.

Súd sa nestotožňuje ani s názorom navrhovateľa, že možno priamo porovnávať nemajetkovú ujmu za nedodržanie zákonnej lehoty na vydanie rozhodnutia s nárokom priznávaným Ústavným súdom Slovenskej republiky za prieťahy v konaní. Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch sa určuje s prihliadnutím najmä na osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, na závažnosť následkov, ktoré

vznikli poškodenému v súkromnom živote a na závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení. Výška nemajetkovej ujmy sa preto bude líšiť na základe individuálnych daností prípadu a z tohto dôvodu jej výšku nemožno paušalizovať.

Pokiaľ navrhovateľ v súvislosti s nárokom na nemajetkovú ujmu poukazoval na porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranom čase zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, súd poukazuje aj na odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Nitre zo dňa 01.03.2012, sp. zn. 9Co/285/2011, v ktorom krajský súd výslovne uviedol, že samotné porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov patrí výlučne do právomoci ústavného súdu. Súd preto nemohol skúmať porušenie ústavného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov a žiadne konanie v ktorom by bol konštatovaný prieťah v konaní sa nevedlo (navrhovateľ to ani netvrdil ani nepreukázal). Nakoľko exekučný súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie tak, že žiadosť v časti zamietol, mal súd za to, že je vylúčené aby došlo k porušeniu práva navrhovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Je však potrebné zdôrazniť, že aj v prípade, že by sa potvrdilo porušenie základných práv navrhovateľa, aj v tomto prípade by bolo potrebné preukázať existenciu konkrétnej nemajetkovej ujmy. Navrhovateľ však vznik nemajetkovej ujmy nepreukázal.

Súd mal ďalej za to, že navrhovateľ nepreukázal ani splnenie tretieho predpokladu zodpovednosti štátu za škodu, keď nepreukázal existenciu priamej príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a uplatňovanou majetkovou a nemajetkovou škodou. Ak by aj navrhovateľ nesprávny úradný postup a vznik majetkovej škody a nemajetkovej ujmy preukázal, navrhovateľ nepreukázal, že by mu tvrdené náklady nevznikli aj tak.

Keďže navrhovateľ nepreukázal splnenie ani jedného predpokladu zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom a na vyvodenie zodpovednosti voči štátu je potrebné kumulatívne splnenie všetkých zákonom stanovených podmienok, súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol.

Pokiaľ odporca vzniesol námietku premlčania, súd mal za to, že táto bola neopodstatnená. Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. V danom prípade mohlo dôjsť k vzniku škody resp. nemajetkovej ujmy u navrhovateľa najskôr po uplynutí 15 - dňovej lehoty odo dňa podania žiadosti na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (04.08.2010), teda dňa 20.08.2010. Návrh na začatie konania bol podaný na súd dňa 27.9.2012, teda zjavne pred uplynutím 3 - ročnej premlčacej doby. Táto skutočnosť však vzhľadom na vyššie uvedené dôvody nemala vplyv na rozhodnutie súdu vo veci.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. Keďže úspešnému odporcovi v konaní žiadne trovy nevznikli (aspoň zo spisu nevyplývajú), súd mu ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia na tunajšom súde, písomne v 2 vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.